

til den, ved selv at føre op, hvad der overhovedet kunde føres op, og de have holdt det alt vedlige. De holde to Præster derovre til at forrette de kirkelige Handlinger, og de lønne dem af deres egen Kasse. Disse to, der var unge Mennesker, da de gik derover, have paa deres Side gjort et stort Offer ved at leve i mange Aar under disse ukultiverede Tilstande. Man ser heraf, hvor store Ofre en saadan Koloni kan bringe. Skolepengene ere alene 9 Kr. om Maaned, altsaa kun de mere velhavendes Børn kunne søge den danske Skole, de ikke velhavendes kunne ikke søge den. Skolen holder den nationale Aand, det aandelige Samliv med Hjemlandet vedlige. Naar disse Kolonisationer kunne bringe saa store Ofre for den nationale Sag, kan man vel nok bringe dem den ringe Hjælp, de faa Tusinde Kroner; det vil koste paa hvert Sted at støtte disse Institutioner. Og gøre vi det samme ved en Reform af vort Konsulatvæsen, kunne vi ud af vore Kolonisationer have akkurat det samme hurtigere og bedre og billigere, end de egentlige Koloniseringslande have ud af deres Kolonier, som de anvende Hundreder af Millioner Kr. paa at holde gaaende med en fjern og højst usikker Udsigt til, at de nogen Sinde ville betale sig.

Dette er det ene Synspunkt, som bør være bærende for Kolonisationerne derovre. Det andet Synspunkt giver sig af sig selv, det er nemlig Hensynet til Erhvervslivet herhjemme. Disse to Synspunkter skulde man ønske, havde været noget mere fremtrædende i den Hovedlov, vort Konsulatvæsen er bygget paa, nemlig Loven af 1893. De findes der — og navnlig vil man, naar man gaar Forhandlingerne om Loven igennem, se, hvor tydeligt de have været fremme —, men de fremtræde ikke i Loven med den ønskelige Klarhed. Det er en ufuldbaaren Lov, den staar endnu, om jeg saa maa sige, og træder i Æggeskallerne, den har ikke været i Stand til at faa Luft under Vingerne, og den Pleje, som dette lidt svagt fødte Væsen har faaet i Udenrigsministeriet, har ikke været egnet til at udvikle de Evner, som ligge i Loven, og som staa i Sammenhæng med moderne Forhold og moderne Synspunkter. De ere komne ind under helt andre, nemlig under bureaukratiske Synspunkter, og det har været dem til megen Skade. Til syvende og sidst er da denne Lov bleven bragt ind i en Kommission, hvad jeg er den højtærede Udenrigsminister i høj Grad taknemmelig for, ogsaa fordi denne Kommission i det hele ikke er

bureaukratisk sammensat, fordi der i denne Kommission er optaget Medlemmer, som kende Forholdene paa de oversøiske Pladser, og som jeg er fuldt overbevist om netop dele det Syn paa dem, jeg her har taget Ordet for.

Manglerne ved Loven fremgaa ganske klart, naar man læser Forhandlingerne derom her i Tinget i 1892—93. Disse Forhandlinger vise, at Loven i sin Oprindelse ikke tilsigtede nogen egentlig Konsulatreform. Den tilsigtede en Nedsættelse af det, man kalder Konsulatafgiften, altsaa den Afgift, der den Gang betaltes umiddelbart af Skibsfarten til Konsulaterne. Loven hed ogsaa til en Begyndelse Lov om Konsulatafgift; under Behandlingen af Loven her i Tinget komme saa de moderne Synspunkter frem. Det er meget karakteristisk, at det er fra den afdøde Politiker Berg, at de komme frem. Han havde allerede under en tidligere Behandling af Konsulatafgiften i 1888 bragt dem frem. Han siger Sp. 5152 — jeg beder om Tilbedelse til at oplæse det —: „Jeg er tilbøjelig til at haabe, at Lovgivningsmagten og ogsaa Ministeriet vil komme til Erkendelse af, at det er ønskeligt, selv med noget Offer for Statskassen, at vi paa de mere fremskudte Pladser faa statslønnede Konsuler.“ Denne Tanke, der er udgaaet fra Berg, optoges saa af Politikere her i Salen under Debatten i 1892—93, og man ser, at det er den venstre Side af Huset, som gør sig til Talsmand for Reformen. Jeg skal f. Eks. minde om den afgaaede Finansminister, Hr. Christoffer Hages Deltagelse i Debatten — han blev Ordfører for Udvalget —, endvidere om Bojsen, om Bajer og om det ærede nuværende Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Disse Herrer toge alle levende Del i Debatten, alle sammen ud fra dette Synspunkt: Det kan ikke forslaa noget med Nedsættelsen af Konsulatafgiften, det er ikke *det*, vi ville have frem, nej, vi ville have en hel Reform af Konsulatvæsenet, vi ville have det mere moderne Element med, Indførelsen af de udsendte Konsuler. Og efter at Loven var kommen i Udvalg, kommer den frem endog med en helt forandret Titel. Den hedder nu: Lov om Konsulatvæsenet, og de 9 af Udvalgets 11 Medlemmer slutte sig til den ny Reform, de 2 gaa imod. Ved 3die Behandling bliver Loven vedtagen som en egentlig Konsulatreform med 57 Stemmer mod 16.

Hvorom har egentlig Debatten staaet, hvilke Hovedpunkter har den drejet sig om? Det er væsentlig om to Ting, om